

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβὴν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Φίλε κ. Συντάκτη,

Τὸ κοινωνικὸν συμφέρον απαιτεῖ νὰ μὴ ἀποκρύβωμεν μίαν δυσάρεστον μὲν παντῶς, ἀλλ' ἀναμφισβήτητον ἀλήθειαν. Ἡ παγίσις δηλονότι καλοῦ καὶ ἀνταξίου τῆ ἡμετέρας πόλεως ἀστυνομικοῦ καθεστώτος κινδυνεύει νὰ καταστῇ ἀπλοῦς τίς εὐσεβὴς πόθος, ἤγουν καλὴ τις καὶ ἀγία, ἀλλ' ἀπραγματοποίητος ἐπιθυμία. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, δι' ὃν ὑποσχέθη νὰ καταστήσω γνωστὰ διὰ τοῦ «Φορολογουμένου» σχετικὰ τινα περιστατικά, ὧν ἡ ὑγιής καὶ ἀδιάφορος κοινὴ γνώμη ὀφείλει νὰ κρατήσῃ σημείωσιν, ἂν θέλῃ νὰ μὴ φαίνεται παιζούσα καὶ ἐπιπολαιῶς κρίνουσα περὶ τῶν ζωτικωτέρων κοινωνικῶν ζητημάτων.

Τῆς μορφώσεως καλῆς ἀστυνομίας ἡ ἐπιτυχία προσκρούει δυστυχῶς κατὰ πολλῶν καὶ παντοίων προσκομμάτων, ὧν τινὰ μὲν εἶναι δυσπερήλυτα, ἄλλα δὲ ἀνυπέβλητα. Ἐνομιζέτο ἄχρι τοῦδε ὅτι ὁ μόνος ἀκρόποδος, καθ' οὗ συνετρίβετο πᾶσα πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς προσπάθεια ἔσεν ὁ Δημάρχος, ὅστις δὲν ἄφινεν ἐλευθερίαν ἐνεργείας. Ἡ ἰδέα ὅμως αὕτη δὲν ἔχει καθολοκληρίαν ὄρθην. Βεβαίως ἡ ἐπέμβασις τοῦ Δημάρχου εἰς τὰ τῆς ἀστυνομίας ὑπὸ πνεῦμα κομματικῆς κερδοσκοπίας εἶναι τὸ πρῶτον καὶ σπουδαιότερον ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀληθῆ ἀστυνομικὴν προκοπὴν, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ τὸ μόνον. Ἵπάρχουν καὶ ἄλλα τῆς αὐτῆς ἢ κατ' ἐλάχιστον ἡσσονος σπουδαιότητος. Τὸ ἐπ' ἐμοί, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἐκ μέρους τοῦ κ. Δημάρχου ἔτυχον πληρესτάτης ἐλευθερίας ἐνεργείας. Ὁ κ. Πατρινός, μακρὰν παντός κομματικοῦ ἐπιλογισμοῦ, εἰλικρινῶς προσήλωσε τὸν νοῦν εἰς τὴν θεμελίωσιν ὅσον οἶόν τε κρείττονος ἀστυκῆς καὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας, δι' αὐτὸ δὲ, θεωρητικῶς ὀφείλει νὰ ἀποστήσῃ ἐκ τῆς ἀστυκῆς ἀστυνομικῆς καταδιώξεως. Εἰς πάντα κατὰ τῆς ἀστυνομίας παραπονούμενον ἢ ζητοῦντα συστάσεις πρὸς παροχὴν εὐκολιῶν ἐπιβλάθῃ τῆς τάξεως ὁ κ. Πατρινός ἀπεκρίνατο, ἅδεν ἀνακατεύομαι στ' ἀστυνομικά.» Ἐφαίνετο, εἰς ἐκ τῶν σπανίων καὶ ἐξόχως τιμητικῶν τίτλων, οὗς δύναται νὰ ἐπιδείξῃ εἰς πολιτευόμενος ἐν Ἑλλάδι. Πλὴν, καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα, ἡ ἀστυνομία εὗρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παλαίῃ κατὰ τῶσων ἄλλων δυσχερείων, αἵτινες, ἂν δὲν οὐδετέρωσαν ἐντελῶς, κατέστησαν ὅμως ἐν πολλοῖς ἀδρανῆ καὶ οὐχὶ ὅσον ἔπρεπον ὀφείλιμον τοῦ κ. Δημάρχου τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀνεπιφύλακτον ἐνθάρρυνσιν καὶ ὑποστήριξιν. Πληθὺς πολιτῶν ἀπ' ἐδῶ μεμψιμοιροῦντες ἀπλῶς καὶ μόνον διότι ἐστενοχωρήθησαν ὅπως οὖν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπὲρ τῆς τάξεως ἀστυνομικῶν διατάξεων. Τάξις ὀλοκληρὸς ἐπιτηδευματικῶν ἀπ' ἐκεῖ κραυγαζόντων μέχρι τρίτου οὐρανοῦ διότι ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἀστυνομικῶν μέτρων κατε-

στρέφοντο διάφορα συμφέροντά των θεμιτὰ τε καὶ ἀθέμιτα. Εἰς ἐπίμετρον δὲ συστηματικῶς καὶ πεισματώδης κατὰ τῆς ἀστυνομίας πόλεμος ἐκ μέρους πολιτευόμενων τινῶν φίλα φρονούντων τῆ δημοτικῆ ἀρχῆς, δημοτικῶν τινῶν Συμβούλων, καὶ τῶν παντός εἶδους κομμωταρχῶν! Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἐξ ἰδιωτῶν, εἶτε ὡς ἀτόμων εἶτε ὡς πολιτευόμενων καὶ κομμωταρχῶν, προσκόμματα δὲν ἐπέδρασαν οὐδὲ ἠδύναντο νὰ ἐπιδράσουσιν σπουδαίως ἐπὶ τῆς πορείας τῆς ἀστυνομίας, ἴσως δὲ μάλιστα δὲν ἤτο καὶ ἀνάγκη νὰ τ' ἀναφέρῃ διόλου, διότι ἐκ τῶν προτέρων ἐγίνωσκον καὶ ὤφειλον νὰ γνωρίζωσιν, προκειμένου περὶ ἐξῆς τινῶν βαθέως ἐρριζωμένων, ἡ ἐκρίζωσις αὐτῶν δὲν ἤμποροῦσε νὰ μὴ εὖρη σπουδαίαν ἀντίστασιν, καθόσον φυσικὸν εἶναι νὰ αἰσθάνεται πᾶς πολίτης στενοχωρίαν ὅταν κατὰ πρῶτον ὑποβάλλεται εἰς περιοριστικὰς τινὰς τῆς ἐλευθερίας του ὑποχρεώσεις, εἰς ἃς οὐδέποτε εἶχεν ὑποβληθῆ, καὶ τὰς ὁποίας, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἠγνοεῖ ἐντελῶς. Διὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς λόγον δὲν δικαιουται τις ἴσως νὰ μεμψη ἀπολύτως καὶ τοὺς πολιτευόμενους ἐκείνους, οἵτινες, ταῖνοντες εὐήκοον οὐς εἰς τὰ παράπονα τῶν ἐκλογέων, ἤγειραν πόλεμον ἐξοντώσεως κατὰ τῆς ἀστυνομίας, ἡτις, ὡς δημοσία ἐξεφέροντο, ἠπειλεῖ νὰ τοῖς παρασκευάσῃ ἀποτυχίαν κατὰ τὰς ἐπικειμένους βουλευτικὰς ἐκλογάς. Ἄφου ἄτυχῶς τὸ πολιτευέσθαι παρ' ἡμῖν δὲν ὑψώθη εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῷ περιωπὴν, ἃς μὴ ἤμεθα λίαν αὐστηροὶ κρίναι τῶν πολιτευόμενων μας ἐν σχέσει πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα, οἷς χρῶνται ὅπως ἐπιτυχάνωσι τοῦ σκοποῦ των.

Δὲν πρόκειται λοιπὸν κυρίως περὶ τῶν ἰδιωτικῶν, οὕτως εἰπεῖν, ἐμπυρίων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐπισημῶν τῶν προσκομμάτων τοῦτέστιν ἐκείνων, αἵτινα θετικῶς τε καὶ ἀρνητικῶς παρενέβαλλον αἰ ἀνηθίσαι ἐκείναι ἀρχαί, αἵτινες εἶναι τεταγμέναι ὑπὸ τῆς Πολιτείας, νὰ μεριμνῶσι πεφωτισμένως, εὐσυνειδήτως καὶ τελεσφόρως περὶ τῆς δημοσίας ἠθικῆς καὶ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐκ συστήματος καὶ παρὰ τὸ ὄρθον καὶ δίκαιον ἀντιδράσεως τοῦ κ. Ζορμπᾶ, ὅστις ἐμπροσπέει τὴν ἀνωτέραν Διοικητικὴν Ἀρχὴν, ἀρκετὰ καὶ ἄπανυ πειστικά, νομίζω, ἐδημοσιεύθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 523 φύλλου τοῦ «Φορολογουμένου», προσεχῶς δὲ δημοσιεύθησονται καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς συμπλήρωσιν, ἀφοῦ μάλιστα ὁ κύριος αὐτὸς ἔσχε τὴν εὐγενῆ καλοσύνην νὰ μοι ὑπομνήσῃ διὰ τοῦ α' ἔμφορ. Παρατηρητοῦν καὶ ἐν πολὺ σπουδαίον περιστατικόν, ὅπερ εἶχον τῶντι λησμονήσει, καὶ ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι πολὺν, παραπολὺ, πεινήραν καὶ οὐχὶ τόσον ἐντιμον ἰδέην ἔχει περὶ ἐκπληρώσεως καθήκοντος. Τότε δὲ θὰ γίνῃ λόγος καὶ περὶ τῆς ἐξαιρουμένης ἐκάστοτε τι μιότιός το ὑ ἐν σχέσει πρὸς ζητήματα τινα χεζήοντα δημοσίων ἐκ μέρους του ἐξηγήσεων. Ἦδη δ' ἐξεταστέον ἂν καὶ κατὰ πόσον ἡ ἐτέρα Ἀρχὴ, ἡ Εἰσαγγελικὴ, ἀπετέλεσε τὸ καθήκον της ἀπέναντι τῆς ἀστυνομίας. Τοῦ θέματος δὲ μάλιστα τούτου πρέπει τόσῳ μάλλον νὰ ἐπιληρωθῶμεν, καθόσον πολὺ στενῶς συνδέεται πρὸς

τὴν ἐγγενῆ λειτουργίαν τῆς ποινικῆς Δικαιοσύνης, περὶ ἧς πᾶς πολίτης ὑποχρεώσιν ἔχει νὰ λέγῃ δημοσία καὶ μετὰ παρηλασίας ὅτι καλὸν ἢ κακὸν γινώσκει. Ἡ καταπολέμησις οἰουδὴποτε κοινωνικοῦ κακοῦ, τότε μόνον δύναται ν' ἀποβῇ ἀποτελεσματικὴ, ὅταν ἀπροκαλύπτως καὶ ἀνευ περιστροφῶν καταδεικνύωνται τὰ αἷτια αὐτοῦ, ἐὰν καὶ ἔφσον ταῦτα δὲν ἔχουν τὴν πηγὴν των εἰς ἀφορμὰς ἀνωτέρας τῆς ἀνθρωπίνης θελήσεως. Διὰ νὰ ἠμπορέσῃ ἡ ἀστυνομία νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τὰ πρόσω, ὅπως κατὰ νοῦν ἐξ ὑπαρχῆς ἔθετο, εἶχεν ἀνάγκην πρὸ πάντων νὰ πατάξῃ ἐρριζωμένως τὴν ἀναίτιον ἴσως θρασύτητα τῶν ἀτάκτων ἐκείνων στοιχείων, τὰ ὅποια, θεωροῦνται ἐκ συνηθείας τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ὡς μὴ ἔχουσαν νόμιμόν τινα ὑπαρξιν καὶ ἰσχύν, δὲν εἶχον καμμίαν δυσκολίαν νὰ ἐπιτίθενται κατὰ παντός ὄργανου ἀστυνομικοῦ ζητούντος νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του. Ἀλλὰ διὰ νὰ παταχθῇ ἡ ἐγκληματικὴ αὐτῆ ῥοπή καὶ νὰ ἐμπνευσθῇ τοῖς παντός εἶδους παραξίαις ἡ πεποιθήσις ὅτι καὶ τὸ ἐλάχιστον ἀστυνομικόν ὄργανον δεόν νὰ ᾖναι σεβαστόν ὅταν ἐκπληρῇ τὸ καθήκον του, ἀπαραίτητον ἦτο νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Εἰσαγγελικὴ Ἀρχὴ ἐκ προνοίας ἀγθῆς τὴν πρέπουσαν δραστηριότητα περὶ τὴν ταχίστην εἰσαγωγὴν καὶ ἐκδικασιν τῶν κατηγοριῶν ἐκείνων, αἵτινες ἠγείροντο ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ ἀνιστάσει κατ' αὐτῆς. Δυστυχῶς ὅμως ἀντὶ ἐξαιρετικῆς δραστηριότητος ὀλιγοῦρα ἀσυνήθης παρατηρήθη παρὰ τῆς Εἰσαγγελίας ὡς πρὸς τὸ σπουδαιότατον τοῦτο διὰ τὸ κοινωνικόν συμφέρον ζήτημα. Οὕτω δὲ αἱ δύο Ἀρχαί, Εἰσαγγελικὴ τε καὶ Διοικητικὴ, ἐκ παραλλήλου καὶ οἰονεῖ ἐν ἀδελφικῇ συνεννοήσει ἐπὶ τοῦ προκειμένου βαίνουσαι, ἐτήρουν τὴν αὐτὴν ἀπέναντι τῆς ἀστυνομίας στάσιν, εἰ καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἐν λόγοις ᾗν ὁ ἐνθερμότερος θιασώτης καὶ ὑποστηρικτῆς αὐτῆς. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ μοι ἀποδοθῇ ὑπότινος, ἔστω καὶ ἐν καλῇ πίστει, ἡ μομφὴ ὅτι ἀόριστα καὶ ἀναπόδεικτα λέγω, ἐπικυλοῦμαι ὠρισμένα τινὰ καὶ πολὺ συγκεκριμένα παραδείγματα, ὅπως ἔπραξα καὶ περὶ τοῦ κ. Ζορμπᾶ, τὰ ἐξῆς:
Α'. Μετὰ μικρόν, ἀφ' ἧς ἀνέλαβον τῆς ἀστυνομίας τὴν διεύθυνσιν, ἑμὰς τις εὐθυμούντων ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως ἐθεώρησε συντελεστικώτερον εἰς τὴν διασκέδασιν της νὰ ἔχῃ, ἐναντίον ἀστυνομικῆς διατάξεως, καὶ τὰ ἐγχαρῖα λεγόμενα ὄργα νὰ, δηλαδὴ τὰ τα βραχύλα. Μετέβην τότε νὰ ἐπιβάλλω τὴν τάξιν, ἀλλὰ ἔλαβε χώραν σοβαρὰ ἀντίστασις, καθ' ἣν ἐγένετο ἐναντίον μου καὶ χροῖσι ὄπλα. Κατήγγελα τοὺς ἀντιστάοντας ἀμίσως, ἡ ἀνάκρισις ἐπελάβετο τοῦ ἐργου της ἐκδοῦσα ἐντάλματα συλλήψεως, πλὴν ἡ πράξις ἐ-χαρακτήρηθη ὡς πλημμέλημα καὶ οἱ κατηγορούμενοι ἐξετασθέντες ἀπελύθησαν. Διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς πράξεως δὲν παραπονοῦμαι. Ἀλλὰ τίς θὰ πιστεύσῃ ὅτι, καίτοι παρήλθον ἕκτοτε δεκατέσσαρες ὅλοι μῆνες, οἱ κατηγορούμενοι δὲν εἰσῆχθησαν ἀκόμη νὰ δικασθῶσι; Καὶ ὅμως, ὅπως ἕκαστος δύναται νὰ ἐννοήσῃ, ἡ κατηγορία αὕτη ἔπρεπε νὰ ἐκδικασθῇ ἐντός ἐνός μηνός τὸ πολὺ, ἀφοῦ μάλιστα οἱ κατηγορούμενοι ἦναι ὅλοι ἐκ Πατρῶν;

...πραγμάτῃ τῆς Εἰσαγγελίας; Εἰς τοῦτο δὲν δύναμαι... ἂν εἶπω τίποτε· γνωστὸν δὲ εἶναι μόνον...

Τοιαύτην, Κύριε Συντάκτα, μετήλυθε τακτικὴν ἀπέναντι τῆς ἀστυνομίας καὶ ἡ Εἰσαγγελικὴ Ἀρχή, τακτικὴν, ἥτις οὐ μόνον ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν συγκεκριμένον ζήτημα...

Ἀπομένει μετὰ τοῦτο νὰ εἰπῶμεν ὀλίγα καὶ περὶ τῆς πρὸς τὸν ἀντίδικον ἐπιληλυθυίας τάσεως ἐν ἑνὶ τῶν κ. δημοτικῶν ἀποφάσεων...

Ἐν Πάτραις τῆ 2 Ἰανουαρίου 1885

Α. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου»

Ἡ ἔλλειψις εἰδικῆς ἐφημερίδος ἐνταῦθα μᾶς ἠνάγκασε νὰ Σᾶς βαρύνωμεν διὰ τῆς παρουσίας, οὐχὶ ἐπικρίσεως, κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 734 ε. ε. ἀποφάσεως...

Διάσημος δημοσιολόγος Ἅγγλος εἶπεν ὅτι ὁ τύπος εἶναι ἡ 4η δύναμις ἐν τοῖς συνταγματικοῖς ἐθῆσι, καὶ τοι μὴ οὔσα ῥητῶς ἐν τοῖς συντάγμασιν ἀναγεγραμμένη, ὡς εἶναι αἱ τρεῖς ἄλλαι ἧτοι ἡ Νομοθετικὴ, ἡ ἐκτελεστικὴ, καὶ ἡ Δικαστικὴ.

καὶ τοῦ καθήκοντος, ἐξεγείρουσα τὴν προσοχὴν τῶν κυβερνωμένων πρὸς τὰ διαβήματα τῶν κυβερνώντων ἀναγκάζων πολλὰκις αὐτοὺς καὶ τοι προτιθεμένους νὰ παρεκβῶσιν, εἰς ἐπάνοδον εἰς τὸ καθήκον...

Ὁ Ἄθ. Λυμπερόπουλος εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ ἔχη κόρην ὀνόματι Ἀνθὴν ἣν ὑπὸ ἄνδρουσε κατὰ τὸ 1879 μετὰ τοῦ Ν. Σωτηροπούλου καὶ τοῦ ἔδωκε λόγω προικὸς δραχ. 7800, συντάχθη δὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 359 συμβολαίον τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν Νικολ. Νεζερίτου...

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1880 ἀποθνήσκει ἡ Ἀνθὴ, καὶ ἐγκαταλείπει τέκνον ὅπερ ἐπωνομάσθη Ἀνθὴ πρὸς ἐξασφάλισιν δὲ τῆς περιουσίας τῆς ἔγγονῆς τοῦ ὀ. Ἄθ. Λυμπερόπουλος ἐνέγραψεν ὑποθήκην ἐπὶ μίᾳ οἰκίᾳ τοῦ γαμβροῦ τοῦ Ν. Σωτηροπούλου...

Ἐπειδὴ ἡ τῶν πραγματογνομῶνων γνωμοδότησις ἐγγχειρισθεῖσα τῷ εἰσηγητῇ καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν πραγματογνομῶνων ἔχει ἰσχίαν δημοσίου ἐγγράφου ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῆς θεωροῦμεν ὡς ἀληθῆς μέχρι προσβολῆς τῶν ἐν αὐτῇ βεβαιουμένων ὡς πλαστῶν (Carré ζήτημα...

μα 1223) ἐν ταύτῃ δὲ βεβαιοῦται ὅτι οἱ πραγματοποιῶμενες ἔλαβον ὑπ' ὄψιν πρὸς μόρφωσιν τῆς πεποιθήσεώς των πρὸς τῆς γνησιότητος τῶν ἐν ταῖς εἰρημέναις ἀποδείξεσιν ὑπογραφῶν μόνον τὰς περιεχομένας ὑπογραφὰς ἐν τοῖς ἔγγράφοις...

Τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου τῆς συντάκτικῆς ἦτον ὁ τότε Πρόεδρος κ. Ἰω. Ναουμ (οὗτινος ἡ ἐντεῦθεν ἀπομάκρυνσις τοὺς πάντας κατελύπησε) ἐξεκάλεσεν ὁ Ν. Σωτηρόπουλος, τὸ δὲ Ἐβρτεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 755 π. ε. ἀποφάσεώς του μετερρῦθμισε ταύτην δεχθὲν ὅτι ἡ ἔκθεσις τῶν πραγματογνομῶνων εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ δικαστήρια, χωρὶς νὰ εἴπῃ ὅτι ἀπαιτεῖται ἰδιάζουσα γνώσις τῆς στερείται ὁ δικαστής, ἵνα συμπαράβάλλῃ τὰς ἀναμφισβητήτους πρὸς τὰς ἀμφισβητούμενας ὑπογραφὰς...

